

ಎದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿಳ್ಳು. ‘ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸ್ತೇ. ಹಾಡು. ಚೆನ್ನಾಗೇ ಹಾಡಿದ್ದೀರುಲ್ಲ...’ ಅಂದ.

‘ಅದೇನು ಬಿಡಿ. ನಾನು ಸ್ವಾಲಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಕಲಿತಿದ್ದು. ಆಗಲ್ಲಾ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ, ಈ ವರ್ಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್ತಿಕ್ಣ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ ಏನು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೇ ಮಣಿ. ಏನೋ ಇವತ್ತು ಸ್ವಾಲ್ಪ ಬಿಡುವಾದೆ ಎಂದು ಕುಲಿತ್ತೆ ಅಪ್ಪೆ’ ಅಂದು ನನ್ನ ಉಪಡ ಡಯ್ನಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋದಳು. ಅವನು ತನ್ನ ಬಿಟ್ಟೆ ಬಡಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುವಿ ಹೋಳಿದು ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾನ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುವಾಗಲೇ ಇವಳು ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಖಾರದ ಅವಲಕ್ಷಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿ ತಾನೂ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡಿದ. ಪಾಪ, ಸ್ವಾಲ್ಪ, ಕಾಲೇಜು ಅಂತಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕೆಯಂತೆ ಹಾರಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಹೆನ್ನಿ ಮುಕ್ಕಳು ಮದುವೆ ಆದ ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮದು ಅನ್ನೋ ಜೀವನ ಇದೇ ಅನ್ನೋದನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರಲ್ಲ! ಗಂಡ, ಮನೆ, ಮುಕ್ಕಳು, ಸಂಸಾರ... ಹೀಗೆ ಇಡೀ ಬದುಕು ಇದ್ದು ಬಿಡುತ್ತಾರಲ್ಲ... ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಅವಲಕ್ಷಿ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡಿದ. ದೇಹ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಗುಂಡಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಬಿಳಿಪು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗಿದೆ, ನೀಳಕೂದಲಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತು ಭಾಗ ಬೀಳಿಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕವ್ವೆ ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವ ಇರಾದೆ ಅವಳಿಗೆನೂ ಇದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ತಾನಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ‘ನೀವು ಗಂಡಸರು. ಕೂಡಲು ಬೀಳಿಯಾದೆ ಅಲ್ಲಿರು, ಮುವಿ ಕಪ್ಪುಗಾದೆ ಅಲ್ಲಿರು... ನಿಮ್ಮ ಲಾಜಕ್ ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರ’ ಅನ್ನತ್ವಾಳೆಯೇ ಹೋರತು ತನ್ನ ಭಾವನಯನ್ನೇನೂ ಹೇಳಿವುದಿಲ್ಲ.

‘ಯಾಕ್ತಿ ಹೀಗೆ ನೋಡಿದ್ದೀರ? ಅವಲಕ್ಷಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ?’ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವಲಕ್ಷಿ ಕುರಿತಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಳು ನಾಚಿದ್ದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

ತಕ್ಕಣ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನೇನಪಾದ ತಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ಮೊದಲ ದಿನಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದವು. ಅವಳನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ಕೇಳಬೇಕು ಅಂದಕೊಳ್ಳತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ನಾಚಿದವಳಿತೆ ‘ಏನ್ನೀ ಹಾಗೆ ನೋಡಿದ್ದೀರ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

‘ಅಲ್ಲೇ... ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಕಂಡರೆ ಇಷ್ಟ ಇದರೊ ಇಲ್ಲವೋ ಅರೆ ನನಗೆ ಅವಶ್ಯಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ತನಕ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೇ ಇಲ್ಲ... ನನಗದು ತಿಳಿತಾನೂ ಇಲ್ಲ... ಅದನ್ನೇ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ’ ಅಂದ.

‘ಮುಕ್ಕಳು ಮನೆಗೆ ಬರೋ ಹೋತ್ತಾಯಿತು. ಈಗೇನು ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ?’ ಸ್ವಾಲ್ಪ ಕಣ್ಣಿರಳಿದ್ದಳು.

‘ಕರ್ಗೇನೂ... ನಾನು ಆಗಲೂ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆಗಲೂ ನಿನು ಉತ್ತರವೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ!!’

‘ಆಗ ಅಂದ್ದೇ?’ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಮನು ದೊಡ್ಡದಾದವು. ತಾವರೆಯದಳವೂ ಹೊವ್ವೇ...

‘ಆಗ ಅಂದ್ದೇ... ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥದ ದಿನ...’ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಮತ್ತೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಳಿ.

‘ಅದಾ...’ ಅವಳ ಮುವಿದಲ್ಲಿ ಮಾಸದ ಮಂಗಳಗೆ. ‘ಇದೊಳ್ಳೇ ಕತೆಯಾಯಿತು. ನೀವು ಇಷ್ಟು, ನೀವು ಇಷ್ಟು ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋಳೆ ನೀವೇನು ತಿಂಡಿನೇ. ಇದು ಜೀವನ ಅಲ್ಲಿನ್ನೇ... ನಾವೆಲ್ಲ ಮನುವ್ಯರಲ್ಲವೇ!!’ ಏನೋ ಅಷ್ಟರಿ ನೋಡಿದವಳಿತೆ ಅವಳ ಮುವಿ ಅರಳಿತ್ತು.

ಅದೇನು ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ... ಅಧವಾ ನನಗೆ ಪಾರವೋ... ಮತ್ತೆ ಗೊಂದಲ ಅವನಿಗೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಂದ ಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಕೊನೆ ತಮ್ಮನವರಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದವರನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾದವರು. ಅವರ ಬ್ರೀಟಿ, ಪ್ರೇಮದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ನೋಡಿ ಬೇಕಿರುವ ಸುಂದರರಿಗೆ ಮದುವೆ ಕುರಿತು, ಹಂಡತಿ ಕುರಿತು ಮಾತುಕತೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಉದುವ ವಸ್ತುದವರಿಗೆ ಏನೋ ಕಲ್ಪನೆಗಳು. ಅದೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ಗರಿ